

ශ්‍රී ලංකාවේ අප්‍රචලිත මුහුදු සම්පත් වර්ධනය කිරීමේ හැකියාව

රොනි කී එස්. එල්. ජොන් ක්ලාස්

ඉස්සන් , කකුළුවන් වැනි සම්ප්‍රදායික කඩලු මත්ස්‍ය සම්පත් භාවිතය සම්බන්ධයෙන් දිනෙන් දින වැඩිවන අවධාරණයක් සමඟ අත පෙවිය හැකි වෙරළබඩ මුහුදුකරයේ ජවැනි වර්ගයේ මුසුන් ඇල්ලීම පමණ ඉක්මවා යාම, දැනටමත් සිදු වී නොමැත්තේ නම්, ළඟදී ම සිදු වනු ඇත.

දේශීය පරිබෝජනය සඳහා සමුද්‍ර ආහාරවලට ඇති ඉල්ලුම දිනෙන් දින වැඩිවනවා පමණක් නොව, නිර්යාන සඳහා යොදවා ගැනීම සහ සංචාරක සමූහයන්ගේ ආහාරයෙහි අත්‍යාවශ්‍ය අංගයක් බවට පත්ව ඇති බැව් ද මැනවින් පැහැදිලි වේ.

හැමෝම දන්නා පරිදි, වෙරළබඩ මුහුදු කරයේ මත්ස්‍ය සම්පත් අසීමිත නොවේ, මෙම සම්පත් ආරක්ෂා කර ගැනීමේ

නොවන තරම් ය. මුසුන් ඇල්ලීම කොතරම් අධික වී ඇති ද කිවහොත්, මෙතෙක් ක්‍රියාත්මක වූ අණපනත් බලගැන්වීම අපහසු වී ඇත්තේ නොවේ නම්, ඒවා බලරහිත බවක් පෙනී යයි.

කෙසේ වුව ද මූලික ප්‍රචාරණය, කරුණු පැහැදිලි කර දීම සහ දන්වීම් මාර්ගයෙන් අනිකුත් බාදා මුහුදු සම්පත් වර්ග වඩා ලාභදායී අන්දමින් ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි වනු ඇති අතර එමඟින් දැනට පමණ ඉක්මවා භාවිතයට ගෙන ඇති මුහුදු සම්පත් තව දුරටත් පිරිහීමට වලක්වා ගත හැකි වනු ඇත.

මුහුදු මුසුන් වර්ග ආහාරයට ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අපගේ රුචිය කෙරෙහි අධිරාජ්‍යවාදී බලපෑම තවමත් දැක්ක හැකි ය. වෙළඳ කවයන්හි දක්නට නොලැබුණේ වී නමුත් ඉතිරි බිජු, බෙල්ලන් සහ කාචාටියන්, වෙරළබඩ ඉහල පැලැන්තියේ හෝටල්

වලට පිවිසෙන, මුහුදු මත්ස්‍ය ආහාරවලට රුචි යුරෝපීය අමුත්තන්ගේ ඇණවුමට අඩංගු වේ.

ඉතිරි බිජු ආහාරයට ගැනීම මෙතෙක් සිදු වී නොමැති වුව ද මොරටුවේ සිට මීගමුව දක්වා බටහිර වෙරල බඩ ඉතිරියන් බෝවීම වසංගතයක් තරමට විශාල ලෙස පැතිරී ඇත. සංචාරකයින් බහුලතම අවධිය වන ඊශාන දිග මෝසම් කාලයේ දී දිය මතුපිටට වාගේ ඇවිදීමෙන් හෝ නොගැඹුරු මුහුදේ කිමිදීමෙන් ඉතිරියන් රැස්කර ගැනීම පහසුවෙන් කළ හැක්කකි. මේ අනුව විසිතුරු මත්ස්‍ය ආහාරයක් වශයෙන් ඉතිරියන් වැඩි වැඩියෙන් පරිභෝජනයට ගත හැකි වනවාක් මෙන් ම ගල්පර අසල සිහින්කුම් කරුවන් සහ ඇවිදින්නන්ගේ මැසිවිල්ලට හේතු වී ඇති මෙම ඉතිරියන් ගණනින් අඩු කර ගැනීමට ද හැකි වනවා ඇත.

දේශීය වශයෙන් ද, නිර්යාත වශයෙන් ද හොඳ ඉල්ලුමක් ඇති කබලු මත්ස්‍ය වර්ග බොහොමයක් දැනටමත් වේ. මේ අතුරින් දල්ලා ඉතා ප්‍රසිද්ධ වූ ද වැඩි වැඩියෙන් අල්ලා ගන්නා මත්ස්‍යයා ද වේ. කෙසේ වුවත් වාරය පැමිණි විට ඇති දල්ලන් සංඛ්‍යාව සලකන විට අල්ලා ගනු ලබන දල්ලන් සංඛ්‍යාව ඉතා සුළු බව කිව හැක. දල්ලන් ඇල්ලීම තවමත් කෙරෙන්නේ

බොහෝ දුරට පැරණි ක්‍රම අනුසාරයෙනි. රාත්‍රී කාලයේ දී බටහිර සහ නැගෙනහිර වෙරලේ ජලය මතුපිට විශාල සංඛ්‍යාත දල්ලන් අල්ලා ගැනීමේ නිරත වන්නේ කුඩා ඔරු සහ ඒවායේ සිටින ධීවරයන් කිහිප දෙනෙකි.

ධීවරයින් විසින් හැර බුවල්ලන් ආහාරය සඳහා ගන්නේ නොමැති තරම්ය. බුවල්ලන් ඇල්ලීම සඳහා යොදා ගනු ලබන්නේ අපට සිතා ගත හැකි පැරණිම උපක්‍රම ඇසුරින් වුවත් ගිරිගල් සහ ගල්පර අසබඩ හැම තැන ම පාහේ බුවල්ලන් සිටිති. තවද මධ්‍යධරණී මුහුදේ බුවල්ලන් ඇල්ලීම සඳහා යොදා ගනු ලබන ඇම යොදා පිහන් හෝ මැටියෙන් තැනූ භාජනවලට රිංගවා ගැනීම වැනි උපක්‍රම ඇසුරින් උන් වැඩි වැඩියෙන් අල්ලා ගත හැකි වනු ඇත. බුවල්ලන්ගේ ස්වාභාවික ආහාරය වන පොකිරිස්සන් සිටින මීගමු වෙරළ බඩ බුවල්ලන් බහුලව වෙසෙන බැව් පුද්ගලික නිරීක්ෂණයන් ගෙන් පෙනී ගොස් ඇත. පොකිරිස්සන් වැඩි වැඩියෙන් ඇල්ලීම සහ උන් ඇල්ලීම සඳහා යොදා ගෙන ඇති ඉබාගානේ දල් ඵලිම වැනි භාජන උපක්‍රම ද හේතු කොට ගෙන මෙවැනි කබලු මත්ස්‍යයන් රාත්‍රීකාලයේ දී බුවල්ලන්ගේ ගොදුරු බවට පත්වන අතර දැලට හසුවන කබලු මත්ස්‍යයන්ගෙන් ඉතිරිවන්නේ 50% ක් පමණ බව ගණන් බලා තිබේ. බුවල්ලන් සඳහා තවාකයක් වේ නම් වඩා අගනාවූත්, අපනයනය සඳහා යොදා ගත හැකි වූත් පොකිරිස්සන් කොල්ලය අඩු කර ගැනීමට හැකි වනු ඇත.

ගිරිගල් සහ ගල්පර මත වැඩෙන බෙල්ලන් ආහාරයට ගනු ලබන්නේ ප්‍රධාන වශයෙන් වෙරල බඩ අඩු ආදායම් ලබන ජනයා විසිනි. ලෝකයේ වෙනත් රටවල බෙල්ලන් ප්‍රයෝජන වත් ආහාරයක් වන අතර ඇත්ත වශයෙන් ම එය යුරෝපීය සුබෝපභෝගී පාරිභෝගිකයින්ගේ කැම ලැබියේත් වුවද අඩංගු වුවකි. එක් හෝටලයක හෝ හෝප්නාවලියෙහි බෙල්ලන් සඳහන්ව තිබීම විශේෂත්වයක් වුව ද බටහිර වෙරලේ මෙම හෝටල්වලට බඩ කිහිපයක් නුදුරින් බෙල්ලන් ටොන් ගණනක් ලබා ගත හැකිව ඇත. යටත් විජිත යුගයේ දී ආහාරයට ගත හැකි වර්ගයේ කාචාටියන් ඇල්ලීම සහ විකිණීම සිදු විය. බෙන් තොට කාචාටියන් ගැන නම් දරා ස්ඵානයක්ව පැවත්තේ ය. ප්‍රදේශය තුළ කාචාටියන් පමණ ඉක්මවා දඩයම් කිරීම වැනි හේතු නිසා, මධ්ය අනුක්‍රමයෙන් අඩුවීමත් සමඟ කාචාටියන් ආහාරයට ගැනීමේ පුරුද්ද යටපත් වූ අතර බොජුන්හල් හෝ තානායම්වල කාචාටියන් පිළිගැන්වීමක් කෙරෙන බැව් හෝ අසන්නට ලැබෙන්නේ කලාතුරකිනි.

පුද්ගලික නිරීක්ෂණයන්ට අනුව බෙන්තොට කාචාටියන් බෝවීම විශාල ලෙස පැතිරී ඇති බැව් කිව හැක. කෙසේ වුව ද කාචාටියන් දඩයම සඳහා වඩාදිය සමයේ දී ඇහලන කිමිදුම් ආම්පන්න සහිතව (එනම් මුව ආවරණ, වරල්, අසුරන ලද ස්වයන් උපකරණ ආදියයි) කාචාටියන් දඩයමේ යෙදීමෙන් කාචාටියන් රැස්කර ගත හැකි වනු ඇත. මෙවැනි ප්‍රයත්නයක් දැරීම ඇත්ත වශයෙන් ම ඵලදායී වේ. මෙම පෙදෙසේ ගැවසෙන සංචාරක සමූහයාගෙන් මෙම කාචාටියන් සියල්ලම සඳහා ඉල්ලුමක් ලැබෙන අතර ඒ සඳහා හොඳ මිලක් ද ඔවුන්ගෙන් ලබා ගත හැකි වනු ඇත.

මීගමුව කලසුමුදු ද කාචාටියන් බහුල ය. ඓතිහාසික ද්‍රව්‍ය වලින් අපවිත්‍ර වීමේ ප්‍රශ්නයක් මෙහි ලා පෙනී ගිය ද, අල්ලා ගනු ලැබූ කාචාටියන් මුහුදු තුරේ බහා මනාව සෝදා ගැනීමෙන් මෙම ඓතිහාසික අපවිත්‍ර ද්‍රව්‍ය ඉවත් කොට ගෙන ආහාරයට යෝග්‍ය අයුරින් සකස් කරගත හැකි වනු ඇත.

භක් බෙලු කර්මාන්තයේ පැවතී, අනු නිෂ්පාදනයක් එනම් භක් බෙල්ලන්ගේ මාංසයම ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සම්බන්ධයෙන් දැන් දැන් උනන්දුව වැඩි වන බවක් පෙනෙන්නට ඇත. මෙම සත්වයා පණ පිටින් සිටියදී ම කටුවට හානි නොපැමිණෙන අයුරින් උගේ මස් උපුටා ගැනීමට හැකි වන්නේ නම් මාංස ජනක ධාතු සැපයුම් මාර්ගයක් වශයෙන් භක් බෙලු මය ද, අපනයන භාණ්ඩයක් වශයෙන් කටුව ද ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි වනු ඇත. භක්බෙල්ලන් සොයා කිමිදෙන ධීවරයින් සිය ගණනක් භක්බෙලි මස් අනුභව කොට ඇති අතර එමගින් අන්‍යෝන්‍ය ප්‍රතිඵල පෙන්වා ඇත. සුළු ධීවරයින් සංඛ්‍යාවක් විසින් දැනට මෙසකට භක් බෙල්ලන් 50,000 ක් පමණ දඩයම් කරන බැවින් භක් බෙලි මස් ආහාරය සඳහා උපුටා ගැනෙන්නේ නම් මේ ටොන් සැගෙන සංඛ්‍යාවක් නිපදවා ගත හැකි වනු ඇත.

ලෝකයේ බොහෝ පෙදෙස්වල අප්‍රකට මුහුදු සත්ව වර්ගයක් වන ඇනිමෝන්ද තවත් මුහුදු ආහාර විශේෂයකි. මේවා යාපන පෙදෙස්හි බහුල වශයෙන් දක්නට ලැබේ. නොගැඹුරු දියේ කිමිදුම්කරුවන් විසින් මේවා රැස්කර ගනු ලබන අතර මෙය සැඟෙන පමණ රසවත් ලෙස පිසගත හැකිවේ. නාගදීප පෙදෙසේ වෙසෙන ජනයා වැනි ඉතා සුළු පිරිසකි දැනට මේවා ආහාරයට ගනු ලබන්නේ. මෙම ආහාර වර්ගය ආරක්ෂිතවනවාක් මෙන්ම පෝෂණදායී වන බැවින් මෙම ධීවර කාර්මික අංශයද ලාභදායී ක්‍රියාත්මක කළ හැක්කකි.

ශ්‍රී ලංකාවේ වෙරලබඩ මුහුදු සම්පත් අනාගත පරපුර වෙනුවෙන් රැක ගැනීම සහ කල්පනාත්මකව ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සිදුවිය යුතු වේ නම් දැනටමත් පමණ ඉක්මවා දියුණු කොට ඇති මුහුදු සත්ව විශේෂයන් ඒවා සම්පූර්ණයෙන් සුරක්ෂිතව පවත්වා ගෙන යා නොහැකිනම් පිරිහී යා නොදී රැකගත යුතු වන අතර සාධාරණ මිලකට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයන්ගෙන් ලබා ගැනීමට කරම් දියුණු කරගත හැක්කේ එමගිනි. පිරිහී ඇති සම්පත්වලින් ප්‍රයෝජන ගැනීමට නොහැකිවීමේ පාඩුව පිරිමසාලීම සඳහාත් සේවා නියුක්තියක් ඇති කිරීම සඳහාත් මාංශ ජනක ධාතු පොෂණ මාර්ගයක් වශයෙනුත් සාපේක්ෂ වශයෙන් මෙසේ ප්‍රයෝජනයට ගෙන කොමැති සම්පත් අස්වනු කරගත යුතුය.

නැතිවී යාමේ අවදානමට පත්ව ඇති මුහුදු සම්පත් අතර ප්‍රධාන තැනක් ගන්නේ පොකිරිස්සාය. ආරක්ෂණ අණපනත් කිහිපයේ වී නමුදු පොකිරිස්සන් පමණ ඉක්මවා දඩයම් කිරීම දිගින් දිගටම සිදු වන අතර ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාව අතිශයින් පිරිහී ගොස් ඇත. මෙම උවදුරට භාජනය වී ඇති මිලුහ මත්ස්‍ය වර්ගය වන්නේ වෙරල බඩ මුහුදු කරඉය සහ මිරිදියෙහි ද වෙසෙන ඉස්සාය. වයඹ දිග වෙරළ බඩ ඉස්සන් දඩයම් ද වෙන කවර දකටක් වඩා වැඩියෙන් සිදු වෙමින් පවතී.